

DEADWOOD – A FILM

Tíz év múlva

NEVELŐS ZOLTÁN

RÉGÓTA VÁRT LEZÁRÁSA A NEVES TÉVÉSorozatnak, amely mindig is jóval több volt vadnyugati kalandnál.

A cselekmény szerint tíz év telt el azóta, hogy elvesztettük a fonalat a határvidéki bányásztelep és alakuló város, a legendás Deadwood lakóinak sorsát illetően. A civilizáció születéséről még mindig van mit mondani, izgalmas a zsánermilió és izgalmas újra látni, kicsit megöregedve e jól megírt-megformált figurákat, és hallani ezt az egyedí, míves nyelvezetet.

A valóságban tizenhárom év telt el azóta, hogy váratlanul nem folytatódott az HBO három évadot, összesen 36 epizódot megért sorozata, és a híresztelt két folytatás-tévéfilm helyett végre elkészült egy, amely összetereelve az eredeti szereplők hadát, meglehetősen rövidnek érződő utószóként lezárja ezt a televíziós nagyregényt.

Ha valami kiemeli ezt a produkciót a megannyi remake, spin-off és kései folytatás trendjéből, az nyilvánvalóan az, hogy ennek a zárófejezetnek már akkor rég el kellett volna készülnie. A kérdés az, mennyiben sikerült az eredeti minőséghez visszatérni, és közben ahhoz

képest valami újat, eredetit is megvalósítani az alkotóknak? A forgatókönyvet a sorozat szülőatyja, David Milch írta, a rendező, Daniel Minahan pedig négy *Deadwood* epizódot vezényelt le annak idején.

A tízévnnyi ugrással 1889-ben találjuk Deadwoodot, amikor lakói épp Dél-Dakota állam megalapítását ünneplik. A viszonyok szemmel láthatóan civilizáltabbakká váltak, ami azonban nem jelenti azt, hogy ne lehetne még mindig a hely kínai vállalkozója, Wu disznai elé vetni az eltűntetni kívánt holttesteket. Mintha megállt volna az idő: a város minden jelles lakója a helyén, csak őszobb, ráncosabb egy kicsit. A békebíró még mindig Seth Bullock (Timothy Olyphant), és még itt van a felejthetetlenül szókimondó Al Swearengen (Ian McShane) is, a Gem Saloon nevű kocsmá és bordélyház ura. Az újjáépített díszletek közt hamar visz-

„A gyilkos önérdék megfékezése”

(Timothy Olyphant és John Hawkes)

szatalálunk a sorozat hangulatához, habár láthatóan kevesebb a sár, és kissé már derűsebben süt a nap.

Az állami ünnepekre visszatér a városba a harmadik évad vérfagyasztó antagonistája, az időközben kaliforniai szenátorrá előlépett George Hearst iparmágnás, új üzleti tervekkel a tarsolyában, amelyekkel kapcsolatban aligha számíthatunk bármi jóra. Miközben Bullock üzlettársa, a zsidó Sol Star és Trixie, az örömlány, az egész szereplőgárda egyik legkeményebb karaktere, családi örömeik elé néznek, a nőnek erős érzelmi felindulásban sikerül újra

magára vonnia Hearst gyilkos szándékát, és innentől ármányban nincs megállás.

A *Deadwood* világának középpontjában annak a kényes egyensúlynak a vizsgálata és folyamatos alakulása áll, amely a törvényen kívüliség és a törvényesség, a hideg számítás és a könyörület, a szabadjára engedett erőszak és a lelkiismeret szavának követése között feszül. „Nem az a dolgom, hogy kövessem a törvényt, hanem hogy értelmezem és érvényt szerezzek neki.” – mondja Bullock, aki amellet, hogy ezt teszi a legnagyobb hősiességgel, olykor az indulatainak is meglehetősen szabad teret enged. Ebben az etikai erőterben és tíz évvel tovább a civilizált társadalom felé vezető úton vajon hogyan festenek az esélyek, ha a gyilkos önérdék egy olyan szörnyetegének megfékezéséről van szó, mint Hearst?

A sorozat legszínesebb karaktere, Al, aki az események megfigyelésének, elemzésének és az azokra való értő reagálásnak legfőbb, ám távolról sem pozitív figurája volt, most feltűnően a háttérbe húzódik és egy ponton ki is mondja, hogy fogalma sincs, mit lépjen. Súlyos májbjav kínozza, egy végigalkoholizált élet eredménye, az öregedés mellett ez vonja ki őt a cselekményalakító szereplők közül. Viszont megfigyelő jelenléte mindvégig hangsúlyos, a főbb konfliktusokat szinte az ő szemén keresztül követjük. Elfoglalva pedig leginkább azzal van, mit hogyan hagy örökölni maga után. Kínálkozik az értelmezés, hogy az alkotó David Milch, akinél néhány éve Alzheimer-kórt diagnosztizáltak, ebben a tekintetben is önarcképet rajzolt a figurában.

Több ponton is villanásnyi flashbackek magyarázzák egy-egy fordulat előzményét, de valójában ez az eddig nem alkalmazott eszköz is csupán a sorozat ismerőinek szóló emlékeztető, aligha az újonnan érkező nézők meghódítására szolgál. Ez a film a rajongóknak szóló ajándék, megőrizve a sorozat értékeit és tovább építve annak világát.

Deadwood – A film (Deadwood: The Movie) – amerikai, 2019. Rendezte: **Daniel Minahan**. Írta: **David Milch**. Kép: **David Klein**. Zene: **Reinhold Heil**. Szereplők: **Seth Bullock** (Timothy Olyphant), **Al Swearengen** (Ian McShane), **Gerald McRaney** (George Hearst), **Molly Parker** (Alma), **Paula Malcomson** (Trixie), **John Hawkes** (Sol Star), **W. Earl Brown** (Dan). Gyártó: **HBO Film**. 110 perc.

